

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 V 214434 24 GŽ
Novi Travnik, 16.10.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Denisa Trifkovića, kao predsjednika vijeća, Katice Jozak-Mađar i Alme Islamović kao članova vijeća, u ovršnoj stvari tražitelja ovrhe Mikrokreditna fondacija Mirka Sarajevo, Predstavništvo Sarajevo sa sjedištem u Ul. Marka Marulića (Lamela II) Sarajevo, protiv ovršenika: 1. M. P., Ul. ..., T. i 2. S. P., ... T., radi ovrhe, v. s. 950,47 KM, odlučujući o žalbi tražitelja ovrhe protiv rješenja Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 V 214434 23 I od 13.9.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.10.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 V 214434 23 I od 13.9.2023. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog suda u Travniku, 51 0 V 214434 23 I od 13.9.2023. godine, u stavu I i II, određeno je ovrha po prijedlogu za ovrhu, dok je u stavu III pobijanog rješenja Odbijen prijedlog za ovrhu u dijelu naplate zakonske kamate na iznos glavnog duga, počev od dana pokretanja sudskog postupka kao neosnovan.

Blagovremeno izjavljenom žalbom prvostupanjsko rješenje pobija tražitelj ovrhe u dijelu u kojem se odbija prijedlog za ovrhu koji se odnosi na naplatu zakonske zatezne kamate, s prijedlogom da sud izmijeni pobijano rješenje u dijelu koji se odnosi na naplatu zakonske zatezne kamate te omogući tražitelju ovrhe naplatu zakonske kamate u skladu sa važećim zakonskim propisima. U žalbi se poziva na čl. 277. Zakona o obveznim odnosima FBiH i Zakon o visini stope zakonske zatezne kamate u FBiH te navodi da tražitelj ovrhe nije mogao na mjenici navesti potraživanje zakonskih zateznih kamata jer je ona popunjena dana 30.6.2023. godine kada je tražen njen protest. Navodi da je praksa pred svim sudovima u BiH da se mjenica popunjava na ovakav način, dok se u prijedlogu za ovrhu navodi i obveza isplate zakonske zatezne kamate. Poziva se i na stav Građanskog odjeljenja Kantonalnog suda u Sarajevu od 14.11.2019. godine.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostupanjsko rješenje, u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 221. Zakona o parničnom postupku F BiH¹ (ZPP F BiH), a u svezi odredbe članka 21. stavak 1. Zakona o ovršnom postupku², ovaj sud kao drugostupanjski sud je zaključio sljedeće:

Žalba je neosnovana.

¹ Zakona o parničnom postupku F BiH, („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15),

² Zakona o ovršnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16),

Iz spisa proizlazi kako je prvostupanjski sud po prijedlogu tražitelja ovrhe na osnovu mjenice broj 8801620 sa izdanim protestom kod Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 V 214434 23 V od 22.8.2023. godine, radi naplate potraživanja u iznosu od 950,47 KM sa sporednim potraživanjima, dana 13.9.2023. godine donio rješenje o ovrsi. Istim rješenjem je odbijen prijedlog tražitelja ovrhe u dijelu u kojem traži naplatu zakonske zatezne kamate, a sve iz razloga poštivanja načela formalnog legaliteta, prema kojemu rješenje o ovrsi mora biti identično vjerodostojnoj ispravi, stoga, budući da u vjerodostojnoj ispravi nisu bile navedene zakonske zatezne kamate, prvostupanjski sud nije mogao odrediti naplatu istih. U tom dijelu sada tražitelj ovrhe pobija navedeno rješenje žalbom.

Po nalaženju ovog suda, pravilno je stajalište prvostupanjskog suda da tražitelju ovrhe ne pripada pravo da u ovršnom postupku zahtijeva naplatu zakonske zatezne kamate na iznos glavnog duga. Mjenica je samostalan, apstraktan, strogo formalan i zaseban pravni posao, pa tražitelj ovrhe može potraživati samo onu mjeničnu obvezu koja je proizašla iz izdate mjenice, a ne iz ugovora o kreditu. Prema načelu fiksne mjenične obveze, kao jednom od načela na kojima se zasniva mjenica, mjenični dužnik ima obvezu da izvrši samo ono što je nedvosmisleno navedeno u mjenici. Obveza mjeničnog dužnika, kao i prava mjeničnog vjerovnika, utvrđuju se samo na osnovu mjenice i nitko nema osnova da zahtijeva ispunjenje neke obveze koja nije naznačena u mjenici. U tom pravcu ukazujemo na stav Ustavnog suda Bosne i Hercegovine iz odluka broj AP-892/15 od 11.11.2017. godine i AP-2344/18 od 6.6.2018. godine, koje su primjenjive i u ovom ovršnom predmetu, u kojima je Ustavni sud ukazao da prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi moraju biti identični sadržaju ovršne ili vjerodostojne isprave.

Kod mjenica koje se izdaju na određeni dan, odnosno određeno vrijeme od dana izdavanja, kamate se moraju obračunati prilikom izdavanja same mjenice i upisati u jedinstvenu mjeničnu svotu, koja bi se sastojala od glavnice i obračunatih kamata, mogućih troškova i provizije. Kako je tražitelj ovrhe prihvatio mjenicu sa rokom dospijeaća na određeni dan, kod koje nije određeno da svota označena na njoj nosi kamatu, kako nema ni klauzule o kamati kojom trasant nalaže trasatu da plati kamatu, to tražitelju ovrhe ne pripada pravo da u ovršnom postupku traži naplatu kamata koje nisu bile inkorporirane u mjeničnu obvezu ovršenika.

Stoga izneseni razlozi iz žalbe su bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda, pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje prvostupanjskog suda, koje je u skladu sa načelom formalnog legaliteta zasnovano na odredbama članka 7. st. 2. Zakona o mjenici a u svezi sa odredbom članka 39. st.6. Zakona o ovršnom postupku F BiH. Isto tako, pozivanje na odluke drugih sudova, nije bilo od utjecaja na odluku ovog suda u ovom konkretnom slučaju.

Na temelju izloženog, ovaj sud je odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsko rješenje, jer su razlozi zbog kojih ga pobija tražitelj ovrhe neosnovni, a ne postoje ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti primjenom odredbe čl. 235. točka 2. ZPP F BiH, a u svezi sa odredbom čl. 21. Zakona o ovršnom postupku F BiH.

Predsjednik vijeća
Denis Trifković